

TOMBE DE PIERRES

la nuit est tombée
tu n'as pas sauté par-dessus

où sont les immortels
l'impératif
le pourquoi

quelqu'un hurle en dedans
il ruine son corps

la blanche passe sur les pierres
l'ombre du gel

que faire avec jadis
tout est faux dans le vrai

l'autre est un sosie de moi
même cicatrice

dans ce bruit d'air
la main touche le vide
le nom cherche un visage

il n'y a plus de scène
rien que ce bruit
sans bruit

oh disais-tu
tout ce néant gélatineux
l'anus
c'est encore par ce trou
que je reste dedans

TAŞ MEZAR

gece indi
üstünden atlamadın

nerede ölümsüzler
zorunluluk
niçin

birisi içinde haykırıyor
mahvediyor gövdesini

taşlar üzerinden geçiyor beyaz kadın
soğuk havanın gölgesi

geçmişle ne yapılır
her şey yanlıştır doğru içinde

tıpatıp benzeridir başkası ben'in
aynı kalıntı

bu hava gürültüsünde
el boşluğa dokunur
ad bir yüz arar

artık sahne yok
yalnız bu gürültü var
gürültüsüz

ah diyordun sen
bütün bu jelatinsi hiçlik
anus
hala bu deliktedir ki
içinde kalıyorum

la voix éteinte
tu entres dans l'argile

sous la mèche
sous la résine

il n'y a plus de ficelles
plus de clous
plus de boîte où ranger
la fabulation

tu parles dans ma bouche
tu mets ma langue

mon ombre erre
dans ma vie

la page
l'épaule des rêveuses

tu écoutes près des ronces
l'avenir s'en va

j'entre dans l'informe
le moi sans corps

la viande
la coulure

l'encre de chien
la froide

il faut refaire
refaire

les grands lambeaux
les hontes naturelles

chaque vie est seule
dans la vie

chaque vie
dans sa vie

sueur
le sens perdu

comme une main
qui remuerait du vent

kısık sesle
kil içine girersin

kırbaç altına
reçine altına

artık ipler yok
çiviler yok
uydurukçuluğun
yerleşeceği kutu yok

ağzımın içinde konuşuyorsun
dilimi çalıştırıyorsun

gölgem gezinir
hayatımın içinde

sayfa
düş gören kadınların omzu

böğürtlentlerin yanbaşımda dinlersin
gelecek çekip gider

şekilsizliğin içine girerim
gövdesiz ben'e

et
çapak

sini mürekkebi
soğuk kadın

bir daha yapmak gerekir
bir daha yapmak

büyük parçalar
doğal utançlar

her yaşam yalnızdır
yaşam içinde

her yaşam
kendi yaşamında

ter
yitik anlam

rüzgârdan sallanacak
bir el gibi

l'œil vient sur la langue
il voit dans la salive
la baignade des morts

tout parle disais-tu
tout parle
sauf l'être

à quoi sert la pensée
le fouet d'orties

le souvenir
cet os de la mémoire

et toi
disant et redisant
les dires sont prédières

disant
j'écris dans le non de la parole

qu'est-ce que non
quand rien n'est réversible

petite farce
pour un frisson de durée

il y a toujours devant nous
une chose

que nous allons comprendre
elle se tient au-delà

unique objet
quelques mots frottés à tu

mais tu
reste une peau lointaine

pourtant
te voilà immobile

l'oubli travaille maintenant
où travaillait le temps

le tu
un détritüs de tête

göz gelir dil üstüne
salyanın içinde görür
ölülerin yıkanmasını

her şey konuşur diyordun
her şey konuşur
varlık hariç

düşünce neye yarar
ısırganlar kamçısı

anı
belleğin o kemiği

ve sen
diyerek ve yeniden söyleyerek
sözler önceden söylenir

söyleyerek
sözün olmazında yazıyorum

nedir olmaz
hiçbir şey geri döndürülebilir değilse

küçük şaka
bir süre ürpermesi için

önümüzde hep var
bir şey

ki yakında anlayacağız
onun ötede durduğunu

biricik nesne
sen'e sürtünmüş birkaç sözcük

ama sen
uzak bir can olarak kalır

yine de
işte sen hareketsiz

şimdi unutuş işliyor
nerede işliyorsa zaman

sen
bir kafa döküntüsü

la pensée rejaillit
de visage en visage
toi

tu voulais faire mieux
que ta vie

comment tirer de la vie
la contre-vie

notre appétit toujours
terrifie les dieux

ils ont la lourde éternité
nous avons le sens
attache fragile

leur présent est le rêve
où ils ne peuvent pas rêver

ils n'ont pas à vivre
toi
tu n'as plus à mourir

il est venu
le perpétuel

le large espace

saçılır düşünce
yüzden yüze
sen

yaşamından
daha iyisini yapmak istiyordun

nasıl çıkarsın yaşamdan
karşı-yaşamı

iştahımız her zaman
ürkütür tanrıları

ağır sonsuzluğu var onların
kırılgan bağ
duygumuz var bizim

düştür şimdiki zaman
orada düş kuramaz onlar

yaşamak zorunda değil onlar
sen
artık ölmek zorunda değilsin

geldi
kesiksizlik

geniş uzam

Bernard Noël est né le 19 novembre 1930, à Sainte-Geneviève-sur-Argence, dans l'Aveyron. Les événements qui l'ont marqué sont ceux qui ont marqué sa génération : explosion de la première bombe atomique, découverte des camps d'extermination, guerre du Viêt-nam, découverte des crimes de Staline, guerre de Corée, guerre d'Algérie...

Bernard Noël 1930 yılında Sainte-Geneviève-sur-Argence'da doğdu. Ona damgasını vuran olaylar, kendi kuşağına damgasını vurmuş olaylardı: İlk atom bombasının atılması, yok etme kamplarının bulunması, Vietnam savaşı, Stalin'in katliamlarının ortaya çıkarılması, Kore savaşı, Cezayir savaşı.